

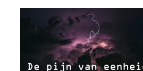

RECENTE BERICHTEN WEBLOG

Dij je leven

De delende kerk als sleutel voor
diaconaal jongerenwerk

De pijn van eenheid

De pijn van de eenheid

Aandacht voor diaconaat vraagt om
planning

Leren van de zelfbewuste
christenen in Azië

Hoe leer je van het helpen van
anderen?

Zelfbeproeving, een kleine
handreiking

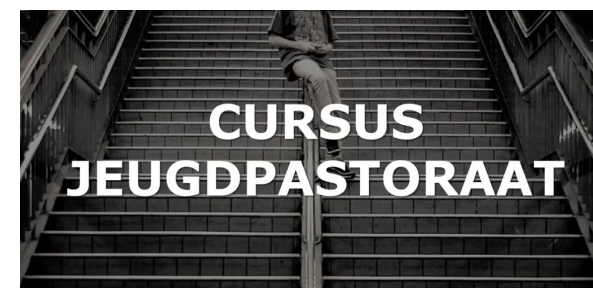
Groeien in geloof door je naaste te
helpen

Wie kennisneemt van de kaart van kerkelijk Nederland, kan schrikken van het overzicht aan christelijke gemeenschappen. Dat loopt in de honderden en als je je zou beperken tot het gereformeerde deel, loopt het in ieder geval in de tientallen: voor elk wat wils, lijkt het motto te zijn als het gaat om kerkkeus. Er is een tijd geweest dat kerkkeus een wat verdacht woord was, maar in de praktijk van vandaag is het helemaal geaccepteerd. Mensen wisselen van kerk, vaak niet om principiële redenen, maar omdat die andere gemeenschap net iets meer tegemoetkomt aan hun verlangens rond de kerk. En soms is dat ook de boodschap van de kerkleiding: als het je bij ons type kerk niet aanstaat, ga je toch gewoon naar een andere die meer past bij je eigen voorkeuren.

Veranderde afkondigingen

Dat kun je merken aan de manier waarop zo'n overgang werd en wordt afgekondigd binnen de vrijgemaakte kerken. Het is nog niet zolang geleden dat een kerkenraad in zo'n situatie niet meer zei dan: met verdriet delen we mee dat x en y zich hebben onttrokken aan opzicht en tucht van de kerkenraad. Dat ze daarna christelijk gereformeerd werden (bijvoorbeeld) werd er niet bij verteld. De reden daarvoor was dat de kerkenraad zich op geen enkele manier verantwoordelijk wilde voelen voor de vervolgkeus die de mensen gemaakt hadden. Maar het kwam wel koud over, bijvoorbeeld voor de ouders: het maakt toch een wereld van verschil of je kind met het geloof breekt of alleen met de kerk. Tegenwoordig wordt er bij verteld of de mensen die vertrekken al een vervolgkeus gemaakt hebben, of dat ze daar nog even over nadenken en dat verandert ook het gebed in de eredienst zelf.

In die verandering is veel om dankbaar voor te zijn. Daarin komt de erkenning naar voren dat het werk van de Geest niet is op te sluiten in wat mensen maken van de gehoorzaamheid aan Christus op het punt van de kerk. Het kan echter ook een weerspiegeling zijn van het idee dat er in het kerkelijk perk duizend bloemen bloeien en dat de een nu eenmaal van rozen houdt en een ander van tulpen. Maak vandaag je keus in de bonte wereld van geloven.

IK WIL JOU

*Catechesemethode
Identiteit & Seksualiteit*

Zoek de kerk

De kerk uit omdat er liederen gezongen worden die je niet aanspreken? Je komt het aan beide kanten van het kerkliedspectrum tegen. Mensen die Opwekking vreselijk vinden en mensen die niet uit de voeten kunnen met Psalmen. Vooropgesteld: ik zie het belang van je thuis voelen in de concrete gemeente en dat heeft alles te maken met de muziek. Soms wordt je al helemaal blij als je jouw lievelingslied op de liturgie ziet verschijnen. Maar ga je van kerk veranderen als je concrete gemeente er niet aan beantwoordt? Een predikant die ik onlangs sprak hield zijn gemeentelid in zo'n geval de belijdenis over de kerk voor (zie art. 27-29 nbg). Even voor wie dat inmiddels wat onbekend voorkomt: die artikelen gaan onder andere over de vraag waaraan je een ware kerk kunt herkennen. In de kortste samenvatting: als ze zich houdt aan het woord van de Heer. En als ze dat doet, zeggen die artikelen, mag je je niet op jezelf houden. Het is echter niet de bedoeling van die artikelen dat je een lijstje maakt van kerken die wel en die niet deugen. Je wordt aan het werk gezet: zoek de kerk. Dat tilt de vraag naar de kerk uit boven die naar je voorkeursmuziek. En het blijft pijn doen als kinderen van een Vader toch een verschillende conclusie trekken.

Pijn

Binnen de diversiteit van de kerk zijn er ook andere dingen aan de orde. En ook daar voel je de pijn van de eenheid. De deputaten die moesten komen met een voorstel over de openstelling van de ambten voor vrouwen binnen de vrijgemaakte kerken wezen er in het voorjaar van 2016 al op: wat er ook aan voorstellen komt, het gaat pijn doen. Bij voor- en tegenstanders. Dat lag al besloten in de uitspraak van een vorige synode die tegen deze openstelling was, maar tegelijk oproep om mensen die op Bijbelse gronden er voor waren, niet te verketteren. Daarmee maakte die synode al ruimte voor twee visies op dit vraagstuk. En dat gaat dan pijn doen, zeker in de plaatselijke gemeente waar je met beide meningen te maken hebt. Een pijn die je niet weg kunt praten en die je ook niet kunt ontkennen door dan maar lid te worden

OPEN | ONTDEKKEND BIJBELLEZEN

FOLLOW UP!

van een gemeente die past bij jouw visie. Is Christus niet voor die anderen gestorven?

Hiermee relativeer ik het uiteenlopen van meningen niet. De hierboven genoemde predikant deed dat ook niet, maar bracht de vraag rond kerkkeus terug naar: ben je hierin gehoorzaam aan Christus? En gehoorzaam zijn aan Christus betekent je kruis op je nemen. Dat doet pijn, en niet alleen in dit vraagstuk. Als het goed is, doet de keus voor een andere gemeente dan die waar je lid van bent, dan ook verdriet: je wisselt niet van geestelijke supermarkt, maar doet zo'n stap uit gehoorzaamheid aan je Heiland.

Christus bidt om eenheid

De evangelist Johannes geeft in Johannes 17 een gebed van Christus weer. Daarin vraagt onze Heiland hartstochtelijk om eenheid onder zijn volgelingen. En Hij heeft het over een heel diepe eenheid: een eenheid als Vader en Zoon. Je kunt daarbij even denken dat je daar toch niet aan kunt tippen: dit raakt het geheim van de Drie-enige. Je kunt het bijna als vanzelfsprekend ervaren: hoe verschillend ook in de uiting van het geloof, we hebben allemaal dezelfde christelijke troost. Maar misschien is het goed om te letten op het moment waarop Christus dit gebed uitspreekt. Hij heeft net uitvoerig afscheid genomen van zijn discipelen en staat op het punt gevangen genomen te worden. Na dit gebed, publiek uitgesproken, gaat hij de Olijvenhof in, waar Hij worstelt met de wil van de Vader: niet mijn wil, maar uw wil moet gebeuren. Een zijn met de Vader kost Hem het leven aan het kruis. Hij voelt de pijn van de eenheid. Het gaat Hem om Gods grootheid, juist in de gang van zijn leven.

Dat kleurt onze invulling van de eenheid tussen volgelingen van Jezus. Een eenheid waarom Hij dringend bidt. Als Christus de pijn van de eenheid aan zijn eigen lijf ervaren heeft, wie zijn wij dan om het gebrek aan eenheid toe te dekken.

Dat spreekt nog sterker als je bedenkt dat Hij in dat gebed om eenheid de wereld op het oog heeft. Het gaat er niet om dat die wereld een club mensen ziet die het verschrikkelijk met elkaar eens zijn; ook in samen het oneens zijn met al die

PROJECT KRIMPENDE KERKEN

NIEUWSBRIEF ONTVANGEN

E-mail *

MELD U AAN!

anderen. Het gaat erom dat die wereld een gemeenschap ziet waarin de een de ander belangrijker vindt dan zichzelf (Filippenzen 2: 3). Een gemeenschap die ernst maakt met de woorden die ze zingen.

Dit artikel is gepubliceerd in de GEREFORMEERDE KERKBODE van Groningen, Fryslan en Drenthe van 1 april 2017. Voor abonnementen of informatie: Stuur een mail naar kerkbode@scholma.nl

ABONNEER OP ONS WEBLOG

E-mailadres

ABONNEREN!

Biografie

Laatste Berichten

Jan Kuiper

Onderzoeker op Praktijkcentrum

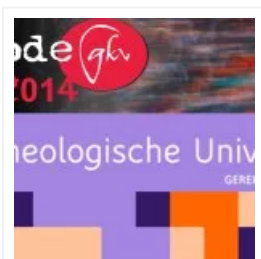
Als eindredacteur verantwoordelijk voor artikelen voor werkers in de kerk. Wil hiermee een brug slaan van de bijbel naar de praktijk. Brengt hiervoor zijn ervaring als predikant in en zijn ervaring in projectmanagement. Heeft graag zicht op het grotere geheel. Schrijft het kerkelijk jaaroverzicht voor Handboek Gereformeerde Kerken. Mail of bel (038) 42 555 18

Gerelateerd

Er is geen weg terug, we

Waarom theologie?

Het verkoopsucces

Het verhaal van Jezus

Jan Kuiper | 3 april 2017 | Actueel, Weblog | 1 Comment

← Aandacht voor

diaconaat vraagt om planning

De delende kerk als sleutel voor diaconaal jongerenwerk

One Comment

Small Brother

7 APRIL 2017 @ 09:30

Christus voelde de pijn van de eenheid met God; het bracht Hem tot volgzame eenzaamheid. En door dat te doen bracht Hij ons eenduidige navolgbaarheid.

De ware eenheid brengt die zelfverloochenende eenzaamheid waartoe Paulus de Fillipenzen oproept: volg Christus en gehoorzaam [de instructies] zonder murmureren. Als er dan ook maar iets van de Geest is onder u, laat deze dan de blijdschap vervullen dat degenen die zich niet

REPLY

schamen om zich kinderen van God te noemen, zich ook als zodanig dienstbaar opstellen: ten eerste aan God in volgzame eenzaamheid, en daarin ten tweede aan elkaar in eenduidige navolgbaarheid.

Want, zo verklaart Gods Woord er nog bij: die anderen zoeken wel hun eigen eer of gemak of nut, maar niet wat van Jezus Christus is.

Als wij dan nu moeten beproeven wie nu wat precies volgt, laten wij dan helder zijn in de gehoorzame en navolgbare richting die de Schrift wijst. Want de Schrift wijst hier een weg die ingaat tegen het vlees, met een vraag om dáárin blijdschap en vrede en eenheid te tonen.

Ware eenheid wordt dan ont-dekt.

Geef een reactie

Vul je reactie hier in ...